

[Startpagina](#) > ... > [Gerechtelijke Stappen](#) > [Waar En Hoe](#) > [Kosten](#) > [Ierland](#)

Kosten

Inhoud aangereikt door
Ierland

Ierland

Op deze pagina vindt u informatie over de gerechtelijke kosten in Ierland.

Regelgeving inzake vergoedingen voor beoefenaars van juridische beroepen

Solicitors (advocaten)

Vergoedingen voor *solicitors* hangen af van de vraag of het om een contentieuze zaak gaat (d.w.z. advies en vertegenwoordiging in zaken die door een rechtbank, tribunaal of arbiter worden beslecht) dan wel om een niet-contentieuze zaak. Voor contentieuze zaken kunnen de kosten verder worden onderverdeeld in cliënt-*solicitor*-kosten (kosten die de cliënt aan de *solicitor* moet betalen) en partij-partijkosten (kosten die de ene partij aan de andere moet betalen).

Contentieuze zaken

Voornaamste primaire wetgeving*

- Wet op de *attorneys* en de *solicitors* van 1849 (*Attorneys' and Solicitors' Act 1849*);
- Wet op de *attorneys* en de *solicitors* van 1870 (*Attorneys' and Solicitors' Act 1870*);
- artikel 68 van de Wet op de *solicitors* (Amendement) van 1994 (*Solicitors' (Amendment) Act 1994*);
- artikel 94 van de Wet op de rechtbanken van 1924 (*Courts of Justice Act 1924*);
- artikel 78 van de Wet op de rechtbanken van 1936 (*Courts of Justice Act 1936*);
- appendix 8, paragraaf 8, van de Wet op de rechtbanken (Aanvullende bepalingen) van 1961 (*Courts (Supplemental Provisions) Act 1961*);
- artikel 17 van de Wet op de rechtbanken van 1981 (*Courts Act 1981*);
- artikel 14 van de Wet op de rechtbanken van 1991 (*Courts Act 1991*);
- artikel 68 van de Wet op de *solicitors* (Amendement) van 1994 (*Solicitors' (Amendment) Act 1994*);
- de artikelen 27 en 46 van de Wet op de rechtbanken en de functionarissen van rechtbanken van 1995 (*Courts and Court Officers Act 1995*).

Voornaamste secundaire wetgeving*

- Voorschrift 22, regels 4 en 6 en regel 14, lid 3; voorschrift 27, regel 1A; voorschrift 99 en bijlage W van het Reglement van de hogere rechtbanken (*Rules of the Superior Courts*);
- voorschrift 15, regels 14, 15 en 21, en voorschrift 66 van het Reglement van de arrondissementsrechtbank (*Circuit Court Rules*);
- voorschriften 51 en 52 en appendix E van het Reglement van de districtsrechtbank, (*District Court Rules*).

Jurisprudentie

- Rechterlijke beslissingen die de betrokken wetgeving interpreteren.

Niet-contentieuze zaken

Voornaamste primaire wetgeving*

Wet op de vergoeding van *solicitors* van 1881 (*Solicitors' Remuneration Act 1881*).

Voornaamste secundaire wetgeving*:

- Algemeen voorschrift betreffende de vergoeding van *solicitors* van 1884 (*Solicitors' Remuneration General Order 1884*);
- Algemeen voorschrift betreffende de vergoeding van *solicitors* van 1960 (*Solicitors' Remuneration General Order 1960*);
- Algemeen voorschrift betreffende de vergoeding van *solicitors* van 1964 (*Solicitors' Remuneration General Order 1964*);
- Algemeen voorschrift betreffende de vergoeding van *solicitors* van 1970 (*Solicitors' Remuneration General Order 1970*);
- Algemeen voorschrift betreffende de vergoeding van *solicitors* van 1972 (*Solicitors' Remuneration General Order 1972*);
- Algemeen voorschrift betreffende de vergoeding van *solicitors* van 1978 (*Solicitors' Remuneration General Order 1978*);
- Algemeen voorschrift betreffende de vergoeding van *solicitors* van 1982 (*Solicitors' Remuneration General Order 1982*);
- Algemeen voorschrift betreffende de vergoeding van *solicitors* van 1984 (*Solicitors' Remuneration General Order 1984*);
- Algemeen voorschrift betreffende de vergoeding van *solicitors* van 1986 (*Solicitors' Remuneration General Order 1986*);
- regels 210 en 239 van het Reglement voor de registratie van onroerende zaken van 1972 (*Land Registration Rules, 1972*).

Jurisprudentie

- Rechterlijke beslissingen die de betrokken wetgeving interpreteren.

* De verwijzingen naar de wetgeving hebben betrekking op de desbetreffende wet, dan wel het desbetreffende voorschrift of reglement zoals gewijzigd. Wetgeving van na 1922 kan online worden geraadpleegd in [het elektronische Ierse staatsblad](#) en op de website van [het Hogerhuis en het Lagerhuis van het Oireachtas](#).

Lawyers (advocaten)

Het begrip *lawyer* omvat de twee categorieën advocaten van het Ierse rechtsstelsel, namelijk de *solicitors* en de *barristers*.

Barristers (advocaten)

Vergoedingen van *barristers* worden behandeld als uitgaven van de *solicitor* aan wie zij gefactureerd worden en worden derhalve ondergebracht bij de kosten van de *solicitor*. Zij zijn onderworpen aan de wetgeving inzake de vergoeding van *solicitors* en de gerechtelijke beslissingen inzake de vaststelling van vergoedingen voor het verlenen van juridisch advies: zie met name artikel 27 van de Wet op de rechtbanken en de functionarissen van rechtbanken van 1995 (*Courts and Court Officers Act 1995*) en *Kelly v. Breen* [1978] I.L.R.M. 63; *State (Gallagher Shatter & Co.) v. de Valera* [1991] 2 I.R. 198; in *Superquinn v. Bray* U.D.C. (Nr. 2) [2001] 1 I.R. 459.

Bailiffs (deurwaarders)

De vergoedingen van *sheriffs*, *court messengers* en *bailiffs* voor de tenuitvoerlegging van gerechtelijke beslissingen zijn vastgesteld in het voorschrift betreffende de vergoedingen en de uitgaven van *sheriffs* van 2005 (*Sheriff's Fees and Expenses Order, 2005*). Er is voorzien in een vergoeding voor het afgeven van het bevel tot uitvoering, een heffing, reiskosten, verwijdering en opslag/bewaring van in beslag genomen goederen of vee.

Advocates (advocaten)

Het Ierse rechtstelsel heeft geen afzonderlijke categorie *lawyers* die *advocates* worden genoemd.

Vaste kosten

Vaste kosten in civiele procedures

Vaste kosten voor partijen in civiele procedures

Met uitzondering van de punten die worden uiteengezet in voorschrift 27, regel 1A, lid 3, en regel 9 (kosten die moeten worden betaald door een partij die een verweerschrift indient nadat de andere partij bij ontstentenis van een dergelijk verweerschrift om een rechterlijke beslissing heeft verzocht), appendix W van het Reglement van de hogere rechtbanken en appendix E van het Reglement van de districtsrechtbank (*Rules of the Superior Courts* en *District Court Rules*), worden de kostenposten doorgaans op discretionaire wijze vastgesteld.

De te betalen kosten omvatten tevens uitgaven als gerechtskosten, die zijn vastgesteld in de voorschriften voor vergoedingen van respectievelijk het hooggerechtshof, de arrondissementsrechtbank en de districtsrechtbank.

Meer informatie vindt u op de webpagina over [gerechtskosten](#).

Fase van de civiele procedure waarin de vaste kosten moeten worden betaald

In het geval van voorschrift 27, regel 1A, lid 3, en regel 9 (kosten die moeten worden betaald door een partij die een verweerschrift indient nadat de andere partij bij ontstentenis van een dergelijk verweerschrift om een rechterlijke beslissing heeft verzocht) moeten de kosten worden betaald wanneer het verzoek om een rechterlijke beslissing bij ontstentenis van het betrokken verweerschrift wordt doorgehaald.

De kostenposten uit appendix W van het Reglement van de hogere rechtbanken kunnen worden ingevorderd:

- wanneer de cliënt de kosten van de *solicitor* moet betalen: een maand na ontvangst van de rekening als de cliënt binnen die termijn geen beoordeling (*taxation*) van de rekening heeft aangevraagd (artikel 2 van de Wet op de *attorneys* en de *solicitors* van 1849). De cliënt beschikt in elk geval over een termijn van twaalf maanden na ontvangst van de rekening om een beoordeling aan te vragen. Na het verstrijken van deze termijn van twaalf maanden of na het betalen van de rekening kan de rechtbank, indien de bijzondere omstandigheden van de desbetreffende zaak dat vereisen, de rekening voor beoordeling doorverwijzen, mits de aanvraag binnen een termijn van twaalf kalendermaanden na de betaling van de rekening bij de rechtbank wordt ingediend;
- wanneer de ene partij kosten aan de andere partij moet betalen: na afgifte van een begroting van de kosten of conform een tussen de partijen gesloten betalingsovereenkomst.

De kostenposten uit appendix E van het Reglement van de districtsrechtbank moeten worden betaald:

- wanneer een uitspraak bij verstek wordt gedaan: bij de afgifte van het verstekvonnis (betaling door de niet-verschijnende partij);
- wanneer er sprake is van andere kosten: bij de afgifte door de rechter van de bijbehorende kostenbeslissing (betaling door de partij die de kosten moet betalen).

Vaste kosten in strafrechtelijke procedures

Vaste kosten voor partijen in strafrechtelijke procedures

Aan strafrechtelijke procedures zijn geen vaste kosten verbonden. In strafrechtelijke procedures worden er geen gerechtskosten in rekening gebracht.

(In een vereenvoudigde strafprocedure kan de districtsrechtbank kosten opleggen aan een partij, met uitzondering van de directeur van het openbaar ministerie en de betrokken politieagenten. De arrondissementsrechtbank en de centrale strafrechtbank (de rechtbanken die bevoegd zijn om uitspraak te doen

over vervolgde strafbare feiten) kunnen naar eigen goeddunken kosten opleggen:

- in geval van vrijspraak (tegen de uitspraak kan beroep worden aangetekend bij het hof van beroep voor strafzaken);
- wanneer de tenlastelegging overbodige elementen bevat, nodeloos lang is of inhoudelijke gebreken vertoont;
- wanneer het proces wordt uitgesteld wegens wijziging van de tenlastelegging, of
- wanneer er een afzonderlijk proces wordt geopend over een bepaald onderdeel uit de tenlastelegging).

Vaste kosten in grondwettelijke procedures

Vaste kosten voor partijen in grondwettelijke procedures

Grondwettelijke procedures vallen onder de exclusieve bevoegdheid van het hof van beroep en het hooggerechtshof. Voor dergelijke procedures worden er geen bijzondere kosten en vergoedingen aangerekend. De vaste kosten in dergelijke procedures zijn geregeld in appendix W van het Reglement van de hogere rechtbanken. De gerechtskosten zijn die welke zijn vastgesteld in de voorschriften voor vergoedingen van het hooggerechtshof en het hof van beroep.

Meer informatie vindt u op de webpagina over [gerechtskosten](#).

Fase van de grondwettelijke procedure waarin de vaste kosten moeten worden betaald

Gerechtskosten moeten in de regel worden betaald wanneer het desbetreffende document wordt ingediend.

Informatie die wettelijke vertegenwoordigers vooraf moeten verstrekken

Rechten en verplichtingen van de partijen

In artikel 68 van de Wet op de *solicitors* (Amendement) van 1994 (*Solicitors' (Amendment) Act 1994*) wordt het volgende bepaald:

1. "68. — (1) Bij de voorbereiding van de ten behoeve van een cliënt te verlenen juridische diensten, of zo spoedig als praktisch mogelijk is, dient de *solicitor* de cliënt schriftelijk in kennis te stellen van:
 1. de feitelijke kosten, of
 2. wanneer het in de gegeven omstandigheden niet mogelijk of haalbaar is om de feitelijke kosten precies aan te geven, een (zo nauwkeurig mogelijke) raming van deze kosten, of
 3. wanneer het in de gegeven omstandigheden niet mogelijk of haalbaar is om de feitelijke kosten of een raming van deze kosten aan te geven, de basis waarop de kosten moeten worden berekend die de *solicitor* of zijn firma zullen aanrekenen voor het verlenen van de betrokken juridische diensten; en indien de juridische diensten betrekking hebben op contentieuze zaken, een schriftelijke uiteenzetting van de omstandigheden waarin de cliënt kan worden verzocht de kosten van een andere partij of partijen te betalen; en in voorkomend geval, de omstandigheden waarin de aansprakelijkheid van de cliënt voor het betalen van de kosten die verbonden zijn aan de diensten die de *solicitor* ten behoeve van de cliënt zal verlenen niet volledig zal worden gedekt door het bedrag van de kosten dat, in voorkomend geval, in contentieuze zaken zal worden verhaald op een andere partij of partijen (of de verzekeraars van deze partij of partijen).
2. De *solicitor* mag niet optreden namens een cliënt in verband met een contentieuze zaak (niet zijnde een procedure die uitsluitend is gericht op de invordering van een schuld of een vaststaand bedrag) waarbij wordt uitgegaan van het feit dat de kosten die volledig of gedeeltelijk aan de cliënt in rekening zullen worden gebracht gelijk zullen zijn aan een specifiek percentage of aandeel van een schadevergoeding of andere geldbedragen die eventueel aan de cliënt zullen worden toegekend; kosten die in strijd zijn met deze bepaling, zijn niet afdwingbaar in een tegen de cliënt ingestelde procedure tot invordering van die kosten.
3. De *solicitor* mag voor de vergoeding van alle of een deel van de kosten van de door hem verleende diensten geen bedrag gebruiken dat deel uitmaakt van een schadevergoeding of andere geldbedragen waarop de cliënt van de *solicitor* recht zal hebben in het kader van een contentieuze zaak die door de *solicitor* namens de cliënt wordt gevoerd.

4. Niettegenstaande het bepaalde in lid 3 van dit artikel, kan de *solicitor* te allen tijde met de cliënt overeenkomen dat deze een deel van de kosten van de *solicitor* zal betalen uit een schadevergoeding of andere geldbedragen die eventueel aan de cliënt zullen worden toegekend in het kader van een contentieuze zaak die door de *solicitor* of diens firma namens de cliënt wordt gevoerd.
5. Een overeenkomst krachtens lid 4 van dit artikel kan niet tegen de cliënt of de *solicitor* ten uitvoer worden gelegd tenzij het gaat om een schriftelijke overeenkomst die een (zo nauwkeurig mogelijke) raming bevat van de bedragen die volgens de *solicitor* redelijkerwijs zullen kunnen worden verhaald op de andere partij of partijen (of de verzekeraars van deze partij of partijen) met betrekking tot de kosten van de *solicitor* in het geval dat de cliënt recht heeft op een schadevergoeding of andere geldbedragen in het kader van een contentieuze zaak.
6. Niettegenstaande enige andere wetsbepaling in die zin, dient de *solicitor* zo spoedig als praktisch mogelijk is na de afronding van de contentieuze zaak die door hem namens de cliënt is gevoerd aan de cliënt een rekening over te leggen die het volgende bevat:
 1. een overzicht van de juridische diensten die hij aan de cliënt heeft verleend in verband met de contentieuze zaak;
 2. het totaalbedrag van de schadevergoeding of andere geldbedragen die aan de cliënt zijn toegewezen in het kader van de contentieuze zaak;
 3. een opsomming van alle of een deel van de kosten die de *solicitor* namens de cliënt heeft verhaald op de andere partij of partijen (of de verzekeraars van deze partij of partijen),
 4. en de afzonderlijke bedragen die betrekking hebben op vergoedingen, onkosten en uitgaven die ontstaan zijn uit of verbonden zijn aan de verlening van de betrokken juridische diensten.
7. Niets in dit artikel staat eraan in de weg dat een persoon gebruik maakt van zijn wettelijk recht om van de *solicitor* te verlangen dat deze zijn rekening ter beoordeling overlegt, ongeacht of de kosten door één partij aan de andere partij of door de cliënt aan de *solicitor* moeten worden betaald, en niets in dit artikel houdt een beperking in van de rechten van personen of van de *Society* uit hoofde van artikel 9 van deze wet.
8. Wanneer de *solicitor* aan de cliënt een rekening overlegt voor de kosten van de verleende juridische diensten en de cliënt het gefactureerde bedrag (of een deel ervan) betwist, moet de *solicitor*:
 1. alle passende maatregelen nemen om het probleem in overleg met de cliënt op te lossen, en
 2. de cliënt schriftelijk in kennis stellen van:

i) het recht van de cliënt om de *solicitor* te verzoeken de rekening of een deel ervan ter beoordeling over te leggen aan het afwikkelingsbureau voor de gerechtskosten (*Taxing Master*) van het Hof van beroep wanneer de kosten door de cliënt aan de *solicitor* moeten worden betaald, en

ii) het recht van de cliënt om krachtens artikel 9 van deze wet een klacht in te dienen bij de *Society* op grond van het feit dat hij het aangerekende bedrag buitensporig acht.

1. In dit artikel omvat het begrip kosten alle vergoedingen, onkosten en uitgaven.
2. De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing niettegenstaande de bepalingen van de Wet op de *attorneys* en de *solicitors* (Ierland) van 1849 (*Attorneys and Solicitors (Ireland) Act, 1849*) en de Wet op de *attorneys* en de *solicitors* van 1870 (*Attorneys and Solicitors Act, 1870*)."

In artikel 12, lid 6, van de gedragscode van de Algemene Raad van de orde van advocaten van Ierland (*General Council of the Bar of Ireland*) wordt het volgende bepaald:

"12.6 Bij de voorbereiding van de te verlenen juridische diensten, of zo spoedig als praktisch mogelijk is, dient de *barrister*, op verzoek, de betrokken *solicitor* of de cliënt in het geval van toegang krachtens de regeling voor directe professionele toegang (*Direct Professional Access Scheme*) schriftelijk in kennis te stellen van:

1. de feitelijke kosten, of
2. wanneer het in de gegeven omstandigheden niet mogelijk of haalbaar is om de feitelijke kosten precies aan te geven, een (zo nauwkeurig mogelijke) raming van deze kosten, of
3. wanneer het in de gegeven omstandigheden niet mogelijk of haalbaar is om de feitelijke kosten of een raming van deze kosten aan te geven, de basis waarop de kosten moeten worden berekend.

De vorm van deze informatie wordt door elke *barrister* naar eigen goeddunken vastgesteld."

Kosten – rechtsgrondslag

Waar kan ik informatie vinden over procedurekosten in Ierland?

Deze informatie vindt u op de website van het [Taxing Master's Office](#) (afwikkelingsbureau voor de gerechtskosten), samen met de desbetreffende documentatie, die kan worden gedownload.

In welke talen kan ik informatie verkrijgen over procedurekosten in Ierland?

De informatie over de procedurekosten in Ierland is beschikbaar in het Engels.

Waar kan ik informatie vinden over bemiddeling/mediation?

- In artikel 7, lid 1, van de Wet tot hervorming van de scheiding van tafel en bed en het familierecht van 1989 (*Judicial Separation and Family Law Reform Act, 1989*) wordt bepaald dat de rechter, wanneer om een beslissing houdende scheiding van tafel en bed wordt verzocht, de mogelijkheid moet overwegen om de betrokken echtgenoten tot bemiddeling te bewegen en dat hij de procedure derhalve te allen tijde kan schorsen teneinde de echtgenoten in de gelegenheid te stellen, indien zij dat wensen, met of zonder hulp van een derde een bemiddelingsproces op gang te brengen.
- Artikel 7, lid 3, biedt de rechter de mogelijkheid om de procedure te schorsen en de echtgenoten zodoende de kans te geven om, indien zij dat wensen, in de mate van het mogelijke een overeenkomst over de voorwaarden van de scheiding te bereiken met of zonder hulp van een derde.
- Artikel 8, leden 1 en 3, van de Wet op het familierecht (Echtscheiding) van 1996 (*Family Law (Divorce) Act 1996*) bevat soortgelijke bepalingen met betrekking tot de echtscheidingsprocedure.
- De artikelen 15 en 16 van de Wet op de wettelijke aansprakelijkheid en de rechtbanken van 2004 (*Civil Liability and Courts Act 2004*) voorzien in een bemiddelingsprocedure voor zaken waarin er sprake is van persoonlijk letsel.
- Krachtens voorschrift 63A, regel 6, lid 1, xiii), en voorschrift 63B, regel 6, lid 1, xiii), kunnen rechters van respectievelijk de handelsrechtbank en de mededingingsafdeling van het hof van beroep op verzoek van een van de partijen of op eigen initiatief de procedure of een onderdeel ervan schorsen voor ten hoogste achtentwintig dagen wanneer zij het wenselijk achten de partijen tijd te geven om te overwegen of de procedure of een onderdeel ervan in aanmerking komt voor bemiddeling of arbitrage; indien de partijen een bemiddelingsproces op gang wensen te brengen, kunnen de rechters de termijn voor naleving door de partijen van een bepaling uit het desbetreffende reglement of een rechterlijk bevel verlengen.

Meer informatie over bemiddeling/mediation vindt u op de website van de [Family Support Agency](#) (Bureau voor gezinsondersteuning).

Waar kan ik informatie vinden over de gemiddelde duur van de verschillende procedures?

Nadere informatie vindt u in de [jaarverslagen van de Dienst voor het beheer van de rechtbanken](#).

Belasting over de toegevoegde waarde

Hoe wordt deze informatie weergegeven? Welke percentages zijn van toepassing?

Zie de website van de [Irish Tax and Customs service](#) (Ierse belastingdienst).

Rechtsbijstand

Van toepassing zijnde inkomensdrempel bij civiele procedures

In civiele procedures bedraagt de van toepassing zijnde inkomensdrempel 18 000 EUR na aftrek van vaste onderhoudsverplichtingen, huisvestingskosten, belastingen en socialezekerheidsbijdragen.

Meer informatie vindt u op de website van het [Department of Justice, Equality and Law Reform](#) (ministerie van Justitie, Gelijkheid en Rechtshervorming) en de website van de [Legal Aid Board](#) (Raad voor rechtsbijstand).

Van toepassing zijnde inkomensdrempel voor beklaagden in strafprocedures

Krachtens de [Criminal Legal Aid Scheme](#) (regeling voor rechtsbijstand in strafprocedures), die wordt beheerd door het ministerie van Justitie, Gelijkheid en Rechtshervorming, wordt in bepaalde omstandigheden gratis rechtsbijstand verleend voor de verdediging in strafprocedures van personen die over onvoldoende middelen beschikken. Hiervoor geldt geen vaste inkomensdrempel. De beklagde heeft het recht om door de rechtbank waarbij de zaak aanhangig is, te worden ingelicht over het recht op rechtsbijstand. Toekenning van rechtsbijstand geeft de begunstigde recht op de diensten van een *solicitor* en, in bepaalde omstandigheden, van maximaal twee raadgevers bij het voorbereiden en voeren van de verdediging of de beroepsprocedure. Binnen het rechtsstelsel zijn de rechtbanken verantwoordelijk voor de toekenning van rechtsbijstand. Een verzoek om rechtsbijstand kan bij de rechtbank worden ingediend door

1. de aanvrager;
2. de wettelijke vertegenwoordiger van de aanvrager, of
3. per brief aan de griffier.

De aanvrager dient de rechtbank ervan te overtuigen dat hij over onvoldoende middelen beschikt om zelf de rechtsbijstand te bekostigen. De toekenning van rechtsbijstand wordt overgelaten aan het oordeel van de rechtbank en is niet onderworpen aan algemene financiële voorwaarden. De rechtbank moet tevens overtuigd worden van het feit dat het vanwege de “ernst van de tenlastelegging” of wegens “buitengewone omstandigheden” in het belang van een behoorlijke rechtspleging is om de aanvrager rechtsbijstand toe te kennen. Wanneer de beklagde wordt beschuldigd van moord of wanneer bij het hooggerechtshof beroep wordt aangetekend tegen een beslissing van het hof van beroep voor strafzaken, volstaat het voor de toekenning van kosteloze rechtsbijstand echter dat de aanvrager aantoonbaar over onvoldoende middelen te beschikken.

De rechter kan aanvragers van kosteloze rechtsbijstand verzoeken een inkomensformulier in te vullen. Het opzettelijk afleggen van een valse verklaring of het verzwijgen van materiële feiten met het oog op de verkrijging van rechtsbijstand is een delict dat wordt bestraft met een boete en/of een gevangenisstraf.

Van toepassing zijnde inkomensdrempel voor slachtoffers in strafprocedures

Er geldt geen vaste inkomensdrempel voor slachtoffers van bepaalde vormen van seksueel geweld die de Raad voor rechtsbijstand om rechtsbijstand verzoeken in strafzaken waarbij de verdediging de seksuele voorgeschiedenis van het slachtoffer bij de rechtbank aan de orde wenst te stellen.

Andere voorwaarden in verband met het toekennen van rechtsbijstand aan slachtoffers

Er wordt automatisch rechtsbijstand verleend aan slachtoffers van bepaalde vormen van seksueel geweld. Andere slachtoffers moeten aan dezelfde eisen voldoen als de rest van de bevolking.

Andere voorwaarden in verband met het toekennen van rechtsbijstand aan beklaagden

Er gelden geen andere voorwaarden en geen specifieke regelingen voor minderjarigen.

Kosteloze procedures

In sommige omstandigheden, met name in bepaalde zaken die onder het familierecht vallen of betrekking hebben op minderjarigen, kunnen partijen worden vrijgesteld van de betaling van de gerechtskosten. Meer informatie over de omstandigheden waarin geen gerechtskosten hoeven te worden betaald, vindt u in de [fees orders and exemptions](#) (voorschriften voor vergoedingen en vrijstellingen) op de website van de Dienst voor het beheer van de rechtbanken.

Wanneer wordt de in het ongelijk gestelde partij verwezen in de kosten van de in het gelijk gestelde partij?

De rechtbanken kunnen de kosten naar eigen goeddunken verdelen. De verdeling dient evenwel in overeenstemming te zijn met bepaalde welomlijnde voorschriften en beginselen uit de jurisprudentie. De hoofdregel luidt bijvoorbeeld dat de verdeling van de kosten in lijn moet zijn met de uitkomst van de procedure. Dit betekent dat de in het ongelijk gestelde partij de kosten van de in het gelijk gestelde partij moet dragen. Er zijn echter uitzonderingen op deze regel, afhankelijk van de specifieke omstandigheden van elk geval. Zo is het bijvoorbeeld mogelijk dat de in het gelijk gestelde partij niet alle kosten krijgt terugbetaald indien de rechter van oordeel is dat deze partij de procedure heeft vertraagd of zonder enige reden heeft verlengd of ingeval deze partij niet op alle punten in het gelijk is gesteld. In bepaalde constitutionele procedures en zaken van openbaar belang kan de in het ongelijk gestelde partij de kosten volledig of gedeeltelijk terugbetaald krijgen.

Vergoeding van deskundigen

Voor gevallen van rechtsbijstand heeft de Raad voor rechtsbijstand een lijst van vergoedingen opgesteld voor verschillende categorieën deskundigen. De Raad mag bovendien een bijzondere vergoeding toekennen indien er vanwege de bijzondere kenmerken van de zaak een beroep moet worden gedaan op een specifieke deskundige of op een bijzonder gekwalificeerde deskundige. In dergelijke gevallen wordt er in onderling overleg met de betrokken deskundige een vergoeding vastgesteld. Daarbij wordt er rekening gehouden met de aard van de uitgevoerde werkzaamheden, het vereiste niveau van deskundigheid en het bedrag dat met de zaak gemoeid is voor de partij die rechtsbijstand krijgt.

Bij strafprocedures waarin een certificaat inzake rechtsbijstand is afgegeven, is de regeling voor rechtsbijstand in strafzaken bij uitbreiding van toepassing op alle relevante en redelijke kosten die aan de verdediging verbonden zijn, inclusief de vergoedingen van deskundigen.

Vergoeding van vertalers en tolken

In civiele procedures worden de vergoedingen van vertalers en tolken doorgaans in eerste instantie in onderling overleg tussen de vertalers/tolken en de betrokken partij vastgesteld. Wanneer de kosten van de partij echter ingevolge een rechterlijke beslissing voor rekening van een andere partij komen, kan de vergoeding van de vertaler/tolk ter beoordeling worden overgelegd aan de beoordelaar van de gerechtskosten (*Taxing Master*) bij het afwikkelingsbureau van de gerechtskosten.

Bij civiele procedures waarin rechtsbijstand wordt toegekend, schrijft de Raad voor rechtsbijstand een aanbesteding uit en kiest hij voor de onderneming die de beste offerte heeft ingediend.

Bij strafprocedures waarin een certificaat inzake rechtsbijstand is afgegeven, is de regeling voor rechtsbijstand in strafzaken bij uitbreiding van toepassing op alle relevante en redelijke kosten die aan de verdediging verbonden zijn, inclusief de vergoedingen van vertalers en tolken.

Bijlagen

[Verslag van Ierland over de studie inzake kostentransparantie](#) (400 Kb)

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.